

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 8ης Ιουνίου 2006 *

Στην υπόθεση C-517/04,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Δεκεμβρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης

Visserijbedrijf D. J. Koornstra & Zn. vof

κατά

Productschap Vis,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), P. Kūris και J. Klučka, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Ιανουαρίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Visserijbedrijf D. J. Koornstra & Zn. vof, εκπροσωπούμενη από τον E. J. Rotshuizen, advocaat,
- η Productschap Vis, εκπροσωπούμενη από τον P. C. H. van Schooten, advocaat,
- η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τις H. G. Sevenster, C. A. H. M. ten Dam και C. M. Wissels,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Γ. Κανελλόπουλο και την Μ. Τασοπούλου,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. van Beek και την F. Clotuche-Duvieusart,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 7ης Μαρτίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 25 ΕΚ και 90 ΕΚ.

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Visserijbedrijf D. J. Koornstra & Zn. vof (στο εξής: Koornstra) και του Productschap Vis σχετικά με την εισφορά που αυτός επέβαλε στην Koornstra για τη διακίνηση γαριδών στη Δανία το 2000.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Ο Productschap Vis είναι ολλανδικός επαγγελματικός οργανισμός δημοσίου δικαίου που συστάθηκε για τις αλιευτικές επιχειρήσεις που κατεργάζονται το αλιευμα προκειμένου να λάβουν, ενδεχομένως κατόπιν της μεταποιήσεώς του, προϊόντα δυνάμενα να χρησιμεύσουν για τη διατροφή ανθρώπων ή ζώων και εμπορεύονται ψάρια ή προερχόμενα από ψάρια προϊόντα που μπορούν να χρησιμεύσουν, είτε κατόπιν είτε άνευ περαιτέρω κατεργασίας, για τη διατροφή ανθρώπων ή ζώων.

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Verordening financiering garnalenzeven en garnalenkrakers visafslagen 2000 (κανονιστικής αποφάσεως περί χρηματοδοτήσεως

κοσκίνων γαρίδων και μηχανών αποφλοιώσεως γαρίδων στα δημοπρατήρια αλιευμάτων για το έτος 2000, στο εξής: κανονιστική απόφαση) έχει ως εξής:

«Από την πρώτη Δευτέρα που έπεται της ημερομηνίας θέσεως σε ισχύ της παρούσας αποφάσεως, ο επιχειρηματίας που διακινεί γαρίδες με ολλανδικό αλιευτικό οφείλει στον Productschap εισφορά 0,01 NLG ανά κιλό για τις μεταφερθείσες και πωληθείσες από αυτόν προς βρώση γαρίδες.»

- 5 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της ίδιας κανονιστικής αποφάσεως προβλέπει ότι το προϊόν της εισφοράς προορίζεται για τη χρηματοδότηση της εκ μέρους του Productschap Vis αγοράς κοσκίνων γαρίδων και μηχανών αποφλοιώσεως γαρίδων, καθώς και της τοποθέτησεως και συντηρήσεώς τους.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 6 Η Koornstra είναι μια επιχείρηση που διακινεί γαρίδες με το ολλανδικό αλιευτικό Elizabeth. Σύμφωνα με την από 1 Αυγούστου 2002 δήλωσή της, η Koornstra διακίνησε 52 984 κιλά γαρίδων κατά το 2000, από τα οποία 28 774 κιλά πωλήθηκαν με δημοπρασία εντός των Κάτω Χωρών και 24 210 κιλά παραδόθηκαν απευθείας στο εμπόριο εντός της Δανίας.
- 7 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως, ο Productschap Vis επέβαλε, με απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, στην Koornstra εισφορά 109,86 ευρώ για τα 24 210 κιλά γαρίδων.

- 8 Με έγγραφο της 25ης Οκτωβρίου 2002, η Koornstra υπέβαλε ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής.
- 9 Με απόφαση της 19ης Μαρτίου 2003 (στο εξής: επίδικη απόφαση), ο Productschap Vis απέρριψε την ένσταση της Koornstra.
- 10 Με δικόγραφο της 25ης Απριλίου 2003, η Koornstra άσκησε προσφυγή κατά της επίδικης αποφάσεως ενώπιον του College van Beroep voor het bedrijfsleven. Έχοντας αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα με το κοινοτικό δίκαιο της εισφοράς που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της κανονιστικής αποφάσεως (στο εξής: επίδικη εισφορά), το College van Beroep voor het bedrijfsleven αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα προς τα άρθρα 25 ΕΚ και 90 ΕΚ, μια εισφορά όπως η επίδικη, την οποία οφείλει ένας επιχειρηματίας κράτους μέλους για γαρίδες που διακινεί με νηολογημένο σ' αυτό το κράτος μέλος αλιευτικό σκάφος και η οποία σκοπό έχει τη χρηματοδότηση κοσκίνων γαρίδων και μηχανών αποφλοιώσεως γαρίδων εντός αυτού του κράτους μέλους, όταν η εισφορά αυτή οφείλεται και για γαρίδες που διακινεί ο επιχειρηματίας αυτός σε άλλο μέρος της Κοινότητας;

2) Επηρεάζεται η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα:

α) από τον τόπο αλιεύσεως των γαρίδων,

- β) από το αν οι γαρίδες, μετά τη διακίνηση σε άλλο μέρος της Κοινότητας, μεταφέρονται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι νηολογημένο το αλιευτικό σκάφος,
- γ) από το αν κατά τη διακίνηση σε άλλο μέρος της Κοινότητας καταβάλλεται και εκεί αμοιβή για το κοσκίνισμα και την αποφλοίσωση των γαρίδων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 11 Με τα ερωτήματα αυτά, που πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν μια εισφορά όπως η επίδικη στην κύρια δίκη είναι δυνατό να συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμούς κατά την έννοια του άρθρου 25 ΕΚ ή εσωτερικό φόρο συνεπαγόμενο δυσμενή διάκριση, τον οποίο απαγορεύει το άρθρο 90 ΕΚ.
- 12 Εκ προοιμίου πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις περί φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος καθώς και οι διατάξεις περί συνεπαγόμενων δυσμενή διάκριση φόρων δεν εφαρμόζονται σωρευτικώς, οπότε ο ίδιος φόρος δεν είναι δυνατόν, στο πλαίσιο του συστήματος της Συνθήκης, να εμπίπτει, ταυτοχρόνως, και στις δύο αυτές κατηγορίες (αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 1997, C-347/95 UCAL,, Συλλογή 1997, σ. I-4911, σκέψη 17, της 22ας Μαΐου 2003, C-355/00, Freskot, Συλλογή 2003, σ. I-5263, σκέψη 39, και της 27ης Νοεμβρίου 2003, C-34/01 έως C-38/01, Enirisorse, Συλλογή 2003, σ. I-14243, σκέψη 59).

- 13 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν η επίδικη εισφορά μπορεί να χαρακτηριστεί ως φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εξαγωγικούς δασμούς κατά την έννοια των άρθρων 23 ΕΚ και 25 ΕΚ. Αν τούτο δεν συμβαίνει, πρέπει να εξεταστεί, δεύτερον, αν η εν λόγω εισφορά συνιστά απαγορευόμενο από το άρθρο 90 ΕΚ εσωτερικό φόρο συνεπαγόμενο δυσμενή διάκριση.
- 14 Στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν αμφισβητείται ότι η επίδικη εισφορά δεν εισπράττεται λόγω του ότι τα εμπορεύματα διέρχονται τα σύνορα του οικείου κράτους μέλους, αλλά πλήττει κατά τρόπο συστηματικό και ομοιόμορφο τις γαρίδες που διακινούνται με ολλανδικό αλιευτικό σκάφος, είτε αυτές προορίζονται για την εγχώρια αγορά είτε για εξαγωγή, και ότι το προϊόν της εισφοράς χρησιμεύει για τη χρηματοδότηση της αγοράς, της τοποθετήσεως και της συντηρήσεως, από τον Productschap Vis, των κοσκίνων και των μηχανών αποφλοιώσεως.
- 15 Κατά πάγια νομολογία, κάθε χρηματική επιβάρυνση, έστω και ελάχιστη, που επιβάλλεται μονομερώς, ανεξαρτήτως της ονομασίας της και της τεχνικής της, και που πλήττει τα εγχώρια ή αλλοδαπά προϊόντα επειδή αυτά διέρχονται τα σύνορα, όταν δεν είναι δασμός στην κυριολεξία, συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος υπό την έννοια των άρθρων 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, έστω και αν δεν εισπράττεται υπέρ του δημοσίου (προπαρατεθείσα απόφαση UCAL, σκέψη 18, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-72/03, Carbonati Aruani, Συλλογή 2004, σ. I-8027, σκέψη 20, και της 8ης Νοεμβρίου 2005, C-293/02, Jersey Produce Marketing Organisation, Συλλογή 2005, σ. I-9543, σκέψη 55).
- 16 Εντούτοις, μια τέτοια επιβάρυνση δεν συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμό, αλλά εσωτερικό φόρο κατά την έννοια του άρθρου 90 ΕΚ, αν εμπίπτει σε γενικό σύστημα εσωτερικών τελών που επιβάλλονται συστηματικά σε κατηγορίες προϊόντων σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια τα οποία εφαρμόζονται ανεξαρτήτως καταγωγής ή προορισμού των προϊόντων (αποφάσεις της 23ης Απριλίου 2002, C-234/99, Nygård, Συλλογή 2002, σ. I-3657, σκέψη 19, και προπαρατεθείσα Carbonati Aruani, σκέψη 17).

- 17 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι, για τον νομικό χαρακτηρισμό μιας επιβαρύνσεως που πλήττει, βάσει των ίδιων κριτηρίων, τα εγχώρια προϊόντα που έχουν μεταποιηθεί ή διατεθεί στο εμπόριο στην εγχώρια αγορά και τα εγχώρια προϊόντα που εξάγονται, χωρίς μεταποίηση, μπορεί να καταστεί αναγκαίο να ληφθεί υπόψη ο προορισμός του προϊόντος του φόρου (προπαρατεθείσα απόφαση Nygård, σκέψη 21).
- 18 Έτσι, όταν το προϊόν ενός τέτοιου φόρου προορίζεται για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που αποβαίνουν ειδικώς προς όφελος των εγχωρίων φορολογουμένων προϊόντων που μεταποιούνται ή διατίθενται στο εμπόριο της εγχώριας αγοράς, δεν αποκλείεται η συνεισφορά που επιβάλλεται, βάσει των ίδιων κριτηρίων, να συνιστά, παρ' όλ' αυτά, μια εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις φορολόγηση, στο μέτρο που η φορολογική επιβάρυνση που πλήττει τα μεταποιημένα ή διατιθέμενα στο εμπόριο της εγχώριας αγοράς προϊόντα εξουδετερώνεται από τα πλεονεκτήματα για τη χρηματοδότηση των οποίων αυτή χρησιμεύει, ενώ η επιβάρυνση που πλήττει τα προϊόντα που εξάγονται χωρίς μεταποίηση αποτελεί καθαρό βάρος (προπαρατεθείσα απόφαση Nygård, σκέψη 22).
- 19 Συναφώς, εάν τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τον προορισμό του προϊόντος μιας φορολογικής επιβαρύνσεως, που εμπίπτει σε ένα γενικό σύστημα εσωτερικών φόρων και πλήττει συστηματικά τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στο εμπόριο στην εγχώρια αγορά καθώς και αυτά που εξάγονται χωρίς μεταποίηση, αντισταθμίζουν πλήρως την επιβάρυνση που υφίσταται το εγχώριο προϊόν που μεταποιείται ή διατίθεται στην εγχώρια αγορά κατά την κυκλοφορία του στο εμπόριο, ο φόρος αυτός συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμό, αντίθετη προς τα άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ. Αντιθέτως, μια τέτοια φορολογική επιβάρυνση συνιστά παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 90 ΕΚ, εάν τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται ο προορισμός των εσόδων από τον φόρο γι' αυτά από τα επιβαρυνόμενα με φόρο εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά αντισταθμίζουν μόνον εν μέρει την επιβάρυνση που υφίστανται τα τελευταία (προπαρατεθείσα απόφαση Nygård, σκέψη 23).
- 20 Στην περίπτωση που τα εν λόγω πλεονεκτήματα για τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στο εμπόριο στην εγχώρια αγορά αντισταθμίζουν

πλήρως την επιβάρυνση που υφίστανται τα προϊόντα αυτά, ο φόρος που εισπράττεται επί του προϊόντος, ως φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμό, πρέπει να θεωρείται παράνομος στο σύνολό του. Αντιθέτως, στην περίπτωση που τα πλεονεκτήματα αντισταθμίζουν εν μέρει την επιβάρυνση που πλήττει τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά, ο φόρος που εισπράττεται επί των εξαγόμενων εγχώριων προϊόντων, νόμιμος κατ' αρχήν, πρέπει να απαγορευθεί στο μέτρο που αντισταθμίζει την εν λόγω επιβάρυνση και να μειωθεί αναλογικώς (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις UCAL, σκέψη 23, και Nygård, σκέψη 42).

- 21 Προϋπόθεση για την εφαρμογή κατά τρόπο ορθό και πρόσφορο του κριτηρίου της αντισταθμίσεως είναι να έχει εξακριβωθεί ότι, κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου αναφοράς, το συνολικό προϊόν του εν λόγω φόρου που εισπράττεται από τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στο εμπόριο στην εγχώρια αγορά και τα οφέλη των οποίων τυγχάνουν αποκλειστικώς τα προϊόντα αυτά είναι χρηματικώς ισοδύναμα (αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 1997, C-28/96, Fricarnes, Συλλογή 1997, σ. I-4939, σκέψη 27, και προπαρατεθείσα Nygård, σκέψη 43).
- 22 Λαμβανομένων υπόψη των αρχών που μόλις μνημονεύθηκαν, εναπόκειται επομένως στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει μήπως τα εγχώρια προϊόντα που μεταπονήθηκαν ή διατέθηκαν στο εμπόριο στην εγχώρια αγορά αντλούν εκ των πραγμάτων αποκλειστικό, ή αναλογικώς σημαντικότερο απ' ό,τι τα εξαγόμενα εγχώρια προϊόντα, όφελος από τις παροχές του οργανισμού που εισπράττει την επίδικη εισφορά, ικανό να αντισταθμίσει πλήρως ή εν μέρει την επιβάρυνση που προκύπτει από την εν λόγω εισφορά (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις UCAL, σκέψη 26, και Fricarnes, σκέψη 29).
- 23 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι οι εγκαταστάσεις κοσκινίσματος και αποφλοιώσεως που χρηματοδοτήθηκαν με την επίδικη εισφορά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από τις επιχειρήσεις που διακινούν γαρίδες προς τις Κάτω Χώρες.

- 24 Περαιτέρω, το αιτούν δικαστήριο θεωρεί επίσης αποδεδειγμένο ότι οι επιχειρήσεις που διακινούν γαρίδες προς άλλα κράτη μέλη με ολλανδικά αλιευτικά σκάφη, μολονότι οφείλουν την επίδικη εισφορά, δεν χρησιμοποιούν τις εν λόγω εγκαταστάσεις.
- 25 Συνεπώς, η επίδικη εισφορά πλήττει τα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή περισσότερο απ' ό,τι τα προϊόντα που προορίζονται για την ολλανδική αγορά.
- 26 Επομένως, εάν αποδειχθεί ότι τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από τον προορισμό του προϊόντος της επίδικης εισφοράς αντισταθμίζουν πλήρως την επιβάρυνση που υφίστανται οι επιχειρήσεις που διακινούν, με ολλανδικά αλιευτικά σκάφη, γαρίδες προς μεταποίηση ή εμπορία στην εγχώρια αγορά, η επιβολή της εν λόγω εισφοράς στα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος προς δασμό, αντίθετη προς τα άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, και πρέπει να θεωρηθεί παράνομη στο σύνολό της. Αντίθετως, μια τέτοια εισφορά συνιστά παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 90 ΕΚ, εάν τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται ο προορισμός των εσόδων από την εν λόγω εισφορά, για εκείνα από τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά, αντισταθμίζουν μόνον εν μέρει την επιβάρυνση που υφίστανται τα τελευταία.
- 27 Ο τόπος αλιεύσεως των γαρίδων, το αν οι γαρίδες, μετά τη μεταφορά τους σε άλλο κράτος μέλος, διακινούνται ακολούθως στο κράτος μέλος στο οποίο είναι νηολογημένο το αλιευτικό σκάφος, και το αν, κατά τη διακίνηση σε άλλο κράτος μέλος, καταβάλλεται και εκεί αμοιβή σε αυτό το κράτος για το κοσκίνισμα και την αποφλοίωση των γαρίδων δεν ασκούν επιρροή ως προς την εκτίμηση αυτή.

- 28 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι εισφορά που εισπράττει οργανισμός δημοσίου δικαίου κράτους μέλους, βάσει των ίδιων κριτηρίων, επί των εγχώριων προϊόντων που προορίζονται για την εγχώρια αγορά ή για εξαγωγή προς άλλα κράτη μέλη συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εξαγωγικό δασμό, απαγορευόμενο από τα άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, εάν το προϊόν της εισφοράς αυτής χρησιμεύει για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων μόνον υπέρ των εγχώριων προϊόντων που προορίζονται για την εγχώρια αγορά και τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από τον προορισμό του προϊόντος της εν λόγω εισφοράς αντισταθμίζουν πλήρως την επιβάρυνση που υφίστανται τα εν λόγω προϊόντα. Αντιθέτως, μια τέτοια εισφορά συνιστά παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 90 ΕΚ, εάν τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται ο προορισμός των εσόδων από την εν λόγω εισφορά, για εκείνα από τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά, αντισταθμίζουν μόνον εν μέρει την επιβάρυνση που υφίστανται τα τελευταία.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 29 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπου που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

Εισφορά που εισπράττει οργανισμός δημοσίου δικαίου κράτους μέλους, βάσει των ίδιων κριτηρίων, επί των εγχώριων προϊόντων που προορίζονται για την εγχώρια αγορά ή για εξαγωγή προς άλλα κράτη μέλη συνιστά φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς εξαγωγικό δασμό, απαγορευό-

μενο από τα άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, εάν το προϊόν της εισφοράς αυτής χρησιμεύει για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων μόνον υπέρ των εγχώριων προϊόντων που προορίζονται για την εγχώρια αγορά και τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από τον προορισμό του προϊόντος της εν λόγω εισφοράς αντισταθμίζουν πλήρως την επιβάρυνση που υφίστανται τα εν λόγω προϊόντα. Αντιθέτως, μια τέτοια εισφορά συνιστά παράβαση της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 90 ΕΚ, εάν τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται ο προορισμός των εσόδων από την εν λόγω εισφορά, για εκείνα από τα εγχώρια προϊόντα που μεταποιούνται ή διατίθενται στην εγχώρια αγορά, αντισταθμίζουν μόνον εν μέρει την επιβάρυνση που υφίστανται τα τελευταία.

(υπογραφές)